

కథా కౌముది

రక్షకుడు

కృపాకర్ పోతుల

బ్రహ్మజీగారికి ప్రచండమైన కోపం వచ్చింది. ఈ మధ్య ఆయనకి ఏం చదువుతున్నా ఇలాగే కోపం తన్నుకొచ్చేస్తోంది. నాలుగు లైన్లు చదవడం, కోపంతో చిందులేసెయ్యడం. చేతిలో పుస్తకాన్నో మూలకి విసిరికొట్టెయ్యడం. ఇదే తంతు. అది ఎంత ముదిరిపోయిందంటే, ఆయన చదవడానికి ఏదైనా పుస్తకాన్ని చేతిలోకి తీసుకుంటే చాలు...

"ఈయనతో చచ్చే చావైపోతోంది. పెద్ద చదవరిలా డబ్బులు తగలేసి పుస్తకాలు కొనడం దేనికో, కనీసం ఐదునిమిషాలైనా చదవకుండానే కోపంతో గంగవెరులెత్తిపోవడం దేనికో, వాటిని చింపి పోగులుపెట్టడం దేనికో, డబ్బులు తగలెయ్యడానికి కాకపోతే?" అంటూ ఆయన భార్య శారదాంబగారు నొక్కే సన్నాయి నొక్కులు బ్రహ్మజీగారి చెవిని పడుతూనే ఉంటాయిగాని, అవి ఆయన కోపాన్ని కాస్తైనా తగ్గించవు సరికదా, మరికాస్త ఎగదొయ్యడానికి మాత్రం మహాచక్కగా దోహదపడతాయి.

"కోపం రాదూ మరి. అక్షరంముక్క తెలుగు రాయడం చేతకాని ప్రతీ అప్రాచ్యపువెధవారచయితే ఈరోజుల్లో. వాడేదో ఒకటి గీకీసి "విద్యుత్కణసంబంధ టపా"లో (e-mail) ఏదో పత్రికమీదకి వదిలెయ్యడం, వాళ్ళు వెనకా ముందూ చూడకుండా దాన్ని 'అచ్చోసి' దేశం మీదకి వదిలెయ్యడం...వాటిని చదువుతుంటే రక్తపోటు ప్రకోపించి, రాసిన వాడినీ, ప్రచురించిన వాడినీ. ఇద్దరినీ సరికి పోగులెయ్యాలన్నంత కోపం వచ్చేస్తుంది" గాండ్రిస్తారు బ్రహ్మజీగారు పిచ్చికోపంతో పెద్దపులిలా.

అసలు బ్రహ్మజీగారికి చిన్నప్పటినుండి మాతృభాషంటే వల్లమాలిన ప్రేమా అభిమానవూఁనూ. ఉన్నతపాఠశాలలో చదువుకుంటున్న రోజులలో తెలుగులో మొదటిస్థానం ఎప్పుడూ బ్రహ్మజీగారిదే. కాలేజీలో తెలుగు ముఖ్యవిషయంగా డిగ్రీ చేయాలన్న కోరికైతే మనసులో ఏమూలో ఉండేదిగాని, ఆరోజుల్లో చాలామంది

యువకులకుమల్లే, బ్రహ్మజీగారికి కూడా బేంకు ఉద్యోగం మీద విపరీతమైన మోజు ఉండేది. ఆ కారణంగా ఆయన తెలుగు చదివే ఉద్దేశాన్ని మొగ్గలోనే తుంచిపారేసి దాని బదులు ఇంగ్లీషు మీడియంలో కామర్సు చదివారు. డిగ్రీ పూర్తైన తరువాత ముందుగా అనుకున్నట్టుగానే, బేంకు పరీక్షలురాసి, దేశంలోని బేంకులన్నింటిలోకీ అతిపెద్ద బేంకులో ఉద్యోగం సంపాదించడంలో కృతకృత్యులయారు. ఉద్యోగంలో చేరాక, బేంకుకంటే దానికి అనుబంధించబడ్డ ఉద్యోగులసంఘాని (trade union)కే ఎక్కువ సేవలందించి, అంచెలంచెలుగా దానికి అధినాయకునిగా ఎదిగేరు. ఉద్యోగం చేసినంతకాలం బేంకు యాజమాన్యానికి సింహస్వప్నంగా వ్యవహరించేరు.

--00--

ప్రపంచీకరణ దేశంలో వేళ్ళూనుకుంటున్న కాలం అది. దాని పుణ్యాన బహుళజాతీయసంస్థలనేకం దేశంలో దుకాణాలు తెరవడంతో, యువత ఉద్యోగాలు 'కొనుక్కొని' బతకాల్సిన పరిస్థితి మారి, ఉద్యోగాలే యువతను వెతుక్కొని మరీ వరించే శుభపరిణామం చోటు చేసుకుంటోంది. అయితే ఆ ఉద్యోగాలన్నీ ఇంగ్లీషుమాధ్యమంలో చదివి, ఇంగ్లీషులో ధారాళంగా సంభాషించగలిగిన వారిని మాత్రమే వరించసాగాయి. తెలుగుమాధ్యమంలో చదివిన వారికి... అవి అందని ద్రాక్షలైతే అయ్యాయిగాని, పుల్లద్రాక్షలు మాత్రం కాలేదు. దానితో ప్రజలంతా తమ పిల్లల్ని తెలుగుమాధ్యమంలో కాక, ఇంగ్లీషుమాధ్యమంలో చదివించడానికే మొగ్గుచూపసాగారు.

బ్రహ్మజీగారు కూడా, చాలా తార్కికంగా, యుక్తియుక్తంగా ఆలోచించగలిగే మేధావి వర్గానికి చెందిన వ్యక్తి గనుక, మారుతున్న పరిస్థితులకు అనుగుణంగా తన ఒక్కగానొక్క కొడుకునూ ఖరీదైన ఇంగ్లీష్ మీడియం స్కూల్లో, అదికూడా పెద్ద ఇంటర్నేషనల్ స్కూల్లో చదివించేరు. అంతే కాకుండా, తెలుగైతే మార్కులు సరిగ్గా వేయరని, దాన్ని కనీసం రెండవభాషగానైనా చదివించడానికి సంసిద్ధత చూపలేదు.

“హిందీ వెధవలకీ, తమిళతంబీలకీ గల భాషాభిమానం మన 'తెలుగూ స్కూల్స్' కి ఎక్కడ చచ్చిందండీ. మార్కులు వేసి చావరుకదా దుర్మార్గులు. అందుకే మావాడితో సెకండ్ లాంగ్వేజి 'ఫ్రెంచి' తియ్యించేను. అదైతే మంచి స్కోరింగ్ అని. మీరు కూడా మీ పిల్లలతో ఫ్రెంచే తియ్యిస్తే మంచిది. ఆలోచించండి” అని సలహాలు కూడా ఇస్తూ ఉండేవారాయన ఆయన ఆరోజుల్లో.

అలా చిన్నప్పట్నుంచీ అతిఖరీదైన బడిలో విద్యనభ్యసించిన ఆయన కుమారుడు, ఐఐటీ ముంబైలో ఇంజనీరింగ్ చదివి, ప్రథమశ్రేణిలో ఉత్తీర్ణుడై, గొప్ప బహుళజాతి సంస్థలో ఉద్యోగం

సంపాదించుకోవడమేకాక, కంపెనీ ఖర్చుమీద అమెరికా వెళ్ళి, ఐదేళ్ళనుండి అక్కడే ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు. రెండుచేతులా సంపాదిస్తున్నాడుకూడా.

ఇంతలో కాలచక్రం గిరున ఒక భ్రమణం పూర్తిచేసింది. బ్రహ్మజీగారికి అరవైఏళ్ళు నిండడం, ఆయన చేస్తున్న ఉద్యోగంనుండి రిటైరవ్వడం జరిగింది. ఆ తరవాత చెయ్యడానికి వ్యాపకం ఏమీలేక ఖాళీగా గోళ్ళు గిల్లుకుంటూ ఇంట్లోనే కూర్చోవలసి వచ్చింది. ఆ సమయంలో ఆయన హృదయాంతరాళంలో నిద్రాణమై పడిఉన్న పఠనాసక్తి, మాతృభాషానురక్తి తలలు విదుల్చుకొని నిద్రలేచేయి. తెలుగు కథలూ నవలలూ చదవాలన్న ప్రబలమైన కోరిక బుసలు కొడుతూ తలెత్తింది. దానితో, మార్కెట్లో కొనఊపిరితో మిగిలి ఉన్న ఒకటిరెండు అచ్చుపత్రికలకి మాత్రమేకాక, అనేక అంతర్జాలపత్రికలకి కూడా చందాదారునిగా చేరిపోయారు. తిరిగి చదవడం ప్రారంభించారు.

అయితే, వాటిని చదవడం వలన ఆయనకు లభించినది మానసికోల్లాసం కాదు. చిత్తక్షోభ. ఎందుకంటే, ఏ రచనలో చూసినా సగానికి పైగా ఇంగ్లీషు పదాలే. వీడూ వాడూ అన్న తేడాలేదు. రాసినది ఆడా మగా అన్న బేధంలేదు. ఎవరు రాసినా అదే తీరు. సరైన తెలుగు పదం లేని ఏ 'కాంప్యూటర్' వంటి దానికో ఇంగ్లీషు పదం వాడితే అర్థం ఉందిగాని, 'విమానం' అన్న చక్కని తెలుగుపదం ఉండగా 'ఎయిరోప్లేన్' ఎవరైనా రాస్తే మాత్రం బ్రహ్మజీగారికి కోపం నషాళానికి అంటుకుపోతుంది. గంగవెరులెత్తిపోతారు.

'తెలుగుభాష ఇంతగా కునారిల్లిపోవడానికి గల కారణం ఏమయ్యుంటుంది చెప్పా' అని ఎంత ఆలోచించినా బ్రహ్మజీగారికి సంతృప్తికరమైన సమాధానం లభించలేదు. దాన్ని కనుగొనే ఉద్దేశ్యంతో చిన్నపాటి పరిశోధన కావించేరాయన. అందులో వెలుగు చూసిన వాస్తవాలు ఆయనను దిగ్భ్రాంతికి, ఆందోళనకూ గురిచేసేయి.

తెలుగుగడ్డ మీద ఉన్న బడులు, ఇంచుమించూ అన్నీ ఆంగ్లమాధ్యమంలో బోధించే బడులే అని కనిపెట్టేరాయన. తెలుగుమాధ్యమంలో బోధించే ప్రభుత్వపాఠశాలలు ఎక్కడో ఒకటి అరా ఉన్నా, వాటిలో చదివే విద్యార్థులుగాని, బోధించే ఉపాధ్యాయులుగాని దుర్భిణీ వేసి చూసినా ఎక్కడా కనబడలేదు బ్రహ్మజీగారికి. దానికితోడు విద్యార్థులందరూ ఒకరితో ఒకరు ఇంగ్లీషులోనే సంభాషించుకోవడం మాత్రమేకాకుండా, వయసుతో నిమిత్తం లేకుండా "వాట్ ద హెల్ యార్", 'ఓ షిట్ మేన్' "హోయ్ డూడ్" వంటి మామూలు మాటలేకాకుండా, పచ్చి ఇంగ్లీషుబూతులుకూడా, మంచినీళ్ళు తాగినంత సులువుగా మాట్లాడెయ్యడం చూసిన బ్రహ్మజీగారు తీవ్రమైన ఆవేదనకూ అంతకు పదింతలు ఉద్రేకానికి గురయ్యారు.

పరిస్థితి ఇలాగే కొనసాగనిస్తే తేనెలోలికే తియ్యని తెలుగు కనుమరుగైపోవడానికి ఇక ఎంతో కాలం పట్టదన్న ఆందోళన పట్టుకుంది బ్రహ్మజీగారికి. అలా కనుమరుగు కాకుండా నివారించడానికి ఏం చేయాలా అని రెండురోజులు తీవ్రంగా ఆలోచించారాయన. ఎంతైనా పెద్ద ట్రేడ్ యూనియన్ నాయకుడు గనుక, 'ఈ దుష్పరిమాణాన్ని నివారించాలంటే రాష్ట్రవ్యాప్తంగా పెద్దఉద్యమమే లేవదీయాల్సిన అవసరం కలదని' గ్రహించారు. అంతేకాకుండా ఆ ఉద్యమాన్ని తనే లేవదియ్యాలనీ, దానికి నాయకత్వం కూడా తనే వహించాలనీ నిర్ణయించుకున్నారు.

ఆ దిశలో మొదటి అడుగుగా తనవంటి 'మేధావులు' అధికంగా ఉండే సంఘాల్లోనూ, వాట్సాప్ సమూహాల్లోనూ సభ్యునిగా చేరిపోడమేకాక, ఆయనకున్న ట్రేడ్ యూనియన్ అనుభవంతో అసతికాలంలోనే వాటికి నాయకునిగా కూడా ఎదిగేరు. అనుకున్నట్టే తెలుగుభాషా పరిరక్షణకు పెద్ద ఉద్యమాన్నే లేవదీసేరు.

అందులో భాగంగా, తెలుగుభాషను బ్రతికించుకోవడాని, ఇంగ్లీషుభాష గొంతునులిమి చంపిపారెయ్యటం వినా వేరు మార్గము లేదని ఎలుగెత్తి చాటుతూ, ధినపత్రికలలో అసంఖ్యాకమైన వ్యాసాలు రాసేరు; వాటిని చదివిన పాఠకులు అనేకమంది బలంగా ప్రభావితమయ్యేరు. రాష్ట్రవ్యాప్తంగా పగలు రాస్తారోకోలూ, రాత్రుళ్ళు కొవ్వొత్తి ప్రదర్శనలూ నిర్వహించేరు. ఆ సందర్భాలలో గంభీరమైన ఉపన్యాసాలిచ్చేరు; వాటిని విన్న శ్రోతలు బహుగా ఉత్తేజితమయ్యేరు. అంతేకాకుండా తెలుగు టీవీచానళ్ళలో లెక్కబెట్టలేనన్ని ఇంటర్వ్యూలిచ్చేరు; చర్చలలో పాల్గొన్నారు. అవి తెలుగు ప్రజానీకాన్ని గంగవెరులెత్తించేయి.

తెలుగుగడ్డమీద, తెలుగుభాషకు తిరిగి జీవంపోయాలన్న సమున్నతమైన ఆశయంతో బ్రహ్మజీగారు మొదలుపెట్టిన ఉద్యమం పతాకస్థాయికి చేరుకుంది.

అటువంటి సమయంలో, ఒకానొక శుభదినాన, రాష్ట్రంలో "ద మోస్ట్ పాప్యులర్ టీవీచానల్" ఒకటి బ్రహ్మజీగారిని లైవ్ లో ఇంటర్వ్యూ చేసింది. ఆ ఇంటర్వ్యూలో క్లిష్టమైన ప్రశ్నలు లెక్కకు మిక్కిలిగా సంధించింది. బ్రహ్మజీగారు వాటన్నింటికీ సముచితమైన సమాధానాలు ధీటుగా ఇచ్చేరు. అవి ప్రేక్షకుల్ని అలరింపజేయడమే కాకుండా బహుగా ఉత్తేజపరిచేయికూడా. పర్యవసానంగా ఆ ఇంటర్వ్యూ 'వాట్సాపూ', 'యూట్యూబూ', 'టీవీట్టరు'వంటి సామాజికమాధ్యమాలలో కారుచిచ్చులా 'వైరల్' అయింది. అమెరికాలో ఉన్న ఆయన కొడుకు అనుకోకుండా ఆ వీడియోను వీక్షించడం తటస్థం చింది.

మాతృభాషోద్ధరణకు కంకణం కట్టుకొని, దాని సాధనకు తన తండ్రి సాగిస్తున్న అలుపెరుగని పోరాటం గురించి తొలిసారిగా తెలుసుకున్న బ్రహ్మజీగారి కుమారుడు అందు విషయమై చాలా గర్వించేడు. ఇంత ఉత్సాహమైన ఉద్యమాన్ని అంత తీవ్రమైన స్థాయిలో సాగిస్తూకూడా, ఆ విషయాన్ని తనకు మాటమాత్రమైనా తెలియజేయని తండ్రిమీద కొద్దిగా కిసుక వహించేడు. తెలుగుగడ్డమీదే పుట్టినా తెలుగు చదవడం రాయడం రెండూ రాని తన దుస్థితిని, అమెరికాలో పుట్టిన కారణాన, కనీసం తెలుగు మాట్లాడటమైనా సరిగ్గా రాని తన కూతురు దురదృష్ట్యాన్ని తలచుకొని కుమిలిపోయేడు. ఈ ఘోరమైన తప్పిదాన్ని సరిదిద్దుకోవడానికి ఏంచేయాలా అని ఒకరోజంతా దీర్ఘంగా ఆలోచించేడు. ఆలోచించి....

తన ఒక్కగానొక్క కూతురుని తక్షణమే స్వదేశానికి, తండ్రివద్దకు పంపించేసి, తెలుగుమాధ్యమంలో చదివించి, తెలుగు ప్రజలకు ఆదర్శంగా నిలవాలని నిర్ణయించేడు. అంతేకాకుండా తనుకూడా సాధ్యమైనంత త్వరలో చేస్తున్న ఉద్యోగానికి రాజీనామాచేసి, మాతృదేశానికి తిరిగివెళ్ళి, తండ్రి సాగిస్తున్న పోరాటంలో ఆయనకు అండగా నిలవాలనికూడా గట్టిగా నిర్ణయించుకున్నాడు. ఆ విషయం తన భార్యకు చెప్పి, అతికష్టంపై ఆమెను అందుకు ఒప్పించడంలో సఫలీకృత్యుడయ్యేడు.

ఇంత మంచి విషయాన్ని తన నోటితో తనే స్వయంగా తండ్రికి తెలియజేయాలని ఉబలాటపడ్డాడు. తన నిర్ణయాన్ని విన్న తండ్రి ఎంతగా ఆనందిస్తాడో, తననెంతగా అభినందిస్తాడో ఊహించుకొని పులకించిపోయేడు. తండ్రికి ఫోన్ చేసి, తను తీసుకున్న నిర్ణయం గురించి తెలియజేసాడు గర్వంగా.

కొడుకు మాటలు విన్న బ్రహ్మజీగారు కోపంతో వణికిపోయారు. కోపోద్రేకం వల్ల కొన్నిక్షణాలపాటూ ఆయన నోటమాట పెగల్లేదు. బృహత్స్వయత్నం మీద కోపాన్ని కాస్త నియంత్రించుకొని, గొంతు పెగుల్చుకొని, తన కొడుకీవిధంగా ఉపదేశం గావించేరు.

“చూడు నాన్నా, ఇంగ్లీషును తరిమికొట్టి, తెలుగును రక్షించడానికి నేను సాగిస్తున్న పోరాటం...ఇది నీకోసమో నీ కూతురుకోసమో కాదు. ఇట్స్ స్ట్రక్చర్ ఫర్ అదర్స్. నా స్పీచెస్సూ, ఇంటర్వ్యూసూ విని, ఎక్సైటైపోయి, నా మనవరాల్ని ఇక్కడికి పంపించెయ్యడం, చేస్తున్న జాబ్ నీ, ఎర్నీ చేస్తున్న లేక్స్ ఆఫ్ డాలర్స్ వదులుకొని నువ్విక్కడికి అఘోరించంలాంటి ఇడియాటిక్ పనులు చెయ్యాల్సిన అవసరం నీకు ఎంతమాత్రమూ లేదు. ఐ వాంట్ యూ పీపుల్ టు లివ్ హేపీలీ ఇన్ యూఎస్సోన్లీ. లేదూ మూవ్ ఓవర్ టు ఇంగ్లండ్ ఆర్ కెనడా ఆర్ ఆస్ట్రేలియా. ఐ డోంట్ మైండ్. అంతేగాని నెవర్, ఎవర్ థింక్ ఆఫ్ కమింగ్ బేక్ టు దిస్ కంట్రీ ఈవెన్ ఇన్ యువర్ డ్రీమ్స్. అయినా నువ్వొచ్చి ఉద్ధరించడానికేముందిరా ఇక్కడ...మన్నూ మశాసం తప్ప. ఆల్వేజ్ రిమెంబర్

బన్ థింగ్. యూ ఆర్ అండర్ నో ఆబ్లిగేషన్ ఆర్ డ్యూటీ బౌండ్ టు పుట్ మై ప్రీచింగ్స్ ఇన్ టు ప్రాక్టీస్. అండర్స్టాండ్” అని కొడుక్కి కడుపునిండా గడ్డిపెట్టారు. తరవాత...కోపంగా ఫోన్ కట్ చేసారు.

COMMENTS